

AVANDUSE VALLA KAJA

NR.11(47)

NOVEMBER

1999

KÄRUS SELGUS 5. SUPERISSI

Kärus on saanud juba traditsiooniks igal aastal isadepäeval rahvamaja koguneda, et oleks rõõmu nii lastele kui päevakangelastele.

Alati esinevad lapsed väikese kontserdiga ja pärast seda on sõna isadel. Kooli naispere koostab korraliku võistluskava, mis paneb proovile isade osavuse, tarkuse, elukogemused, kiiruse ja andekuse. Igal aastal on ülesanded erinevad. Tänavu tuli isadel joonistada perepilt, teha lipsusõlm, valmistada kolmest oksast linnumajake, õpetada luuletused, laulda karaoket ja teha kõigile pidulistele süüa. Otse loomulikult hindab nende tegevust emadest koosnev žürii, kes selgitabki välja superissi.

Kui isad on peo alguses pisut ehmunud ja häbelikud, siis pärast pidu arvavad nad küll, et tulevad edaspidigi. Kuulutame kõik kohaletulnud julged isad superissideks, aga vaid üks on see KÕIGE SUPERISSI.

Siinkohal avalikustame kõik senised Käru superissid:

- 1995 – Raivo Sepp
  - 1996 – Harri Jaaniste
  - 1997 – Varmo Puusep
  - 1998 – Raimo Birnbaum
  - 1999 – Tiido Kullas
- Järgmise isadepäevani!

Önnela Pärnaste

SPORTLIK ISADEPÄEV

Isadepäeva puhul toimus sportlik perepäev põhikooli võimlas. Koolis anti sellest teada juba mõni päev varem, et saaks otsustada perega osa võtta ja treenida. Meie perest oli osavõtjaid kaks – mina ja isa. Esimeseks alaks oli teatevõistlus, igas võistkonnas kaks liiget. Rada tundus algul küllaltki raske. Kõigepealt pidi jooksuma mööda kitsast pinki, tegema matil kaks kukerpalli, august läbi ronima, siis võis valida, kas viskad palli korvi, hüppad hüppenõoriga, ajad tennisepalli auku või sõidada väikese võimlemisrulliga mööda maad. Arutasime isaga, mida teeme. Teatevõistlusest võttis osa palju võistkondi ja võistlus oli pingeline, kuid meil õnnestus saavutada kolmas koht. Hiljem toimusid emade ja tütarde võistlused. Isad ja poisid mängisid korvpalli. Isadel tuli mängida ainult ühe käega ja teises käes hoida lisapalli. See oli põnev. Tasavägise mängu võitsid isad. Minule meeldis kõige rohkem teatevõistlus, isale aga korvpall. Oli väga tore päev ja meeldis kõigile. Selliseid perepäevi võiks olla rohkem.

Tuuli Pruul

Minu arvates on hea isa selline, kes ei pea iga päev tööl käima ja kellel on palju vaba aega, et minuga tegelda, kellega saaks käia suvel koos reisimas ja teha igasuguseid huvitavaid asju. Minu isa on ka hea isa, kuid tal ei ole palju vaba aega, ainult suvel puhkuse ajal. Vahel isa riidleb minuga, kui mul on midagi kas õppimata või halvasti õpitud. Suvel on kõige huvitavam, siis saan koos isaga ujumas ja marjul käia. Sügisel käime vahel koos seenel ja pähkleid korjamas. Talvel ei ole isal eriti palju aega, sest tal on selline töö. Kui saaks rohkem koos millegagi tegeleda, oleks ikka tore küll!

Carolin Goldberg

Minu isa on põllumees, ta armastab jälgida loodust ja selle järgi oma töid sättida. Meil on kombain, traktor, silokombain, veoauto ja sõiduauto. Kõik masinad on korras, sest isa tunneb neid. Isa on mind õpetanud autoga ja traktoriga sõitma. Isale meeldib oma töid planeerida ja mõnikord arutame seda koos. Isa armastab ristsõnu lahendada, mõnikord teen minagi ristsõna.

Koos isaga ma vaatan loodusaateid, naljasaateid ja spordisaateid. Nüüd me oleme lausa koos korvpalli vaatamas käinud Tartus. Isa on maias, ta armastab kõige rohkem ema tehtud pannkooke. Mina ka. Selline peakski olema üks hea isa – nagu minu isa.

Rein Miller

Hea isa peaks olema lahke, ta ei peaks olema väga karm. Ta võiks olla tark, et ta saaks õpetada, kui sa midagi ei tea.

Minu isa on täpselt selline, nagu ma kirjeldasin. Ta on lahke, mitte väga karm, ta õpetab mind, kui ma midagi ei tea ja lisaks võtab ta mind igale poole kaasa. Me käime mõnikord koos linnas ja näitustel, mõnikord lähen temaga kaasa, kui ta teeb põllutöid. Isaga saab alati nalja.

Jaana Ahlberg

Hea isa peab olema selline, kellega saab igasuguseid asju teha. Minu isa on talumees ja peab talu. Mina toon koos isaga metsast kuuske ja teeme koos traktorit.

Jaan Raimla

Hea isa peaks olema kannatlik ja mitte iga asja peale ärrituma. Tal peaks jääma aega laste jaoks. Hea isa ei tohiks juua liialt alkoholi ja ei tohiks ka suitsetada. Hea isa peaks andma lastele head eeskujut ja olema rõõmsameelne.

Minu isa on bussijuht. Mu isa vastab peaaegu kõikidele mu nõuetele. Ta on täitsa tore isa! Ta annab meile küll head eeskujut, aga ta peaks olema rohkem rõõmsameelne. Koos isaga vaatame me televiisorit. Kui televiisorist korvpall tuleb, oleme isaga ainukesed, kes vaatavad. Teised lähevad alati ära, sest neile ei meeldi korvpall. Ma abistan oma isa puude ladumisel, puude tassimisel ja puude okste vedamisel. Kui isa vajab katusel abi, pean tingimata mina minema katusele, sest teised kardavad kõrgust. Tavaliselt lähen ma katusele vabatahtlikult. Koera kammimisel ja pesemisel vajab isa alati abi, sest meie koer ei kannata pesemist ja kammimist. Kammimisel pean ma harilikult koera karvu korjama. Mulle meeldib isa aidata!

Mariann Sirgmetts

Heal isal peaks olema piisavalt aega oma laste jaoks. Ta peaks õpetama lapsi kõike tegema. Isa peaks olema hooliv, hoolitsev, aga ka piisavalt range.

Meie isa on lahke, nutikas, mõistlik, abivalmis ja range. Isa lubab meil oma tööriistadega meisterdada. Ta õpetas meid traktoriga sõitma ja haakeriistu kasutama. Kuna isa on kodus ainult nädala lõpus ja suvepuhkuse aeg, siis kuulub see aeg meile vennaga! Talvel tegeleme arvutiga ja räägime igasugustel teemadel, eriti autodest. Suvel käime palju ujumas, looduses ja vahel kalal.

Taavi ja Tanel Sarnet

Oma isast ja sellest, milline peaks olema hea isa, kirjutasid Simuna Põhikooli õpilased.

SAKSAMAAD KAEMAS

Kümme aastat tagasi sõlmiti Saksa Schleswig-Holsteini liidumaa Plöni kreisi ja Lääne-Viru maakonna vahel koostööleping. Sõprusuhete kümnenda aastapäeva tähistamiseks sõitis Saksamaale Lääne-Viru delegatsioon, kuhu kuulusid maavalitsuse ja omavalitsuste esindajad ning kultuuritöötajad. Avanduse valla esindajana käis Plönis volikogu esimees Jaan Kiisk.

Minu jaoks tuli see sõit liiga eksrompt. Paljud asjad, kui ma oleksin teadnud, oleksin valmistanud ette, küsimustikud ja muu. Aga teisest küljest oli delegatsiooni kõik niivõrd rangelt piiritletud, et me olime nagu valvesõdurid selles meeskonnas. Ootasime käsku, millal sööma minna, millal jooma minna, millal vahetada riideid ja millal mitte. Omatahtsi tegevust oli väga vähe. Meie põhiline roll selles pidulikus seltskonnas oli saatjaskonna roll. Üks mees kandis väga suurt koormat – see oli maavanem, kes oli ametlik esindaja, kõnepidaja, muusik, pillimängija. Organisatoorne pool oli Valdur Liivi õlul. See läks mingil määral lahku sakslaste endi poolt organiseeritust. Sakslased on tuntud oma täpsuse poolest, aga suhtlemises meiega nad sellega üldse ei hiilunud. Meile antud plaan, läks lahku tegelikkusest ja sellest tekkisid arusaamatused. Meid jagati kahte gruppi, üks läks Kieli, teine Lübecki. Lübecki grupp ootas kolm-neli tundi, jõudsid pidulikule üritusele vaevu ja jäid söömata. Nii et saksa täpsus jättis küll soovida.

Mingil määral oli sellest Saksamaal käigust kasu. Üks kindel asi – omavalitsussüsteemi ülesehitusega saime ikka natuke tutvuda. See näitab, et Saksa omavalitsuse ülesehitus on demokraatlik ja sealt meil on õppida. Saksa pole ainuke sellise ülesehitusega, see on levinud rahvademokraatlik omavalitsus. Kui meil on võimalus kaasa rääkida haldusreformis, siis saime kindluse, et seisame õige asja eest. Enesekindluse saamise mõttes oli see väga hea kõik. Lihtsad liitjad-lahutajad küll kergelt ei pääse - õnneks oli see delegatsioon circa 90 inimest Lääne-Virust. Meie maakonnas on nüüd nii palju mitmekülgsemalt haritud inimesi. Kuigi spetsialistid on sellega kursis niigi.

Reis kestis 7 päeva. Hea meelelega oleks teinud selle ära 5 päevaga. Paar päeva läks seal liiga pikaks – hakkas ära tüütama. Igasugused vastuvõetud - see on rutiin, mida ei tahakski teha, kui pole harjunud tegema. Sõit oli ka üsna pikk, kokku üle nelja päeva. See oleks ka võinud lühem olla. Siis võinuks päris rahul olla.

Üks mõte sai seal idanema pandud – et saaksime leida omale sõprusvalla sealt. Sakslastega on see eriline pikaajaline protsess, mis kestab tavaliselt 3-4 aastat. Enne käiakse läbi, uuritakse, kombitakse ja lepinguteni jõutakse sellise pika aja pärast. Sakslastega ei saa nii nagu soomlaste, rootslaste või norralastega – üks kõik siia, teine sinna ja kirjutataksegi lepingule alla. Nendega suhtlemine on reserveeritud ja nad õpivad oma partnerit väga hästi tundma. Aga kui on võimalik, siis ma arvan, et oleks kasulik ka nendega sõprusuhted luua.

#####

VOLIKOGU 17.11.99:

- ☞ volikogu aseesimeheks valiti Väino Haiba
- ☞ Avanduse vallavanemaks valiti Jüri Aavik
- ☞ moodustati alljärgnevad komisjonid ja määrati komisjonide esimehed:
- 1. revisjonikomisjon – esimees Reet Maadla

- 2. kultuuri- ja spordikomisjon – esimees Önnela Pärnaste
- 3. eelarve- ja ehituskomisjon – esimees Jaan Kiisk
- 4. haridus- ja sotsiaalkomisjon – esimees Maimu Kull
- 5. maakomisjon – esimees Kulle Põldmaa
- 6. majanduskomisjon – esimees Helmut Hiietamm

- ☞ kinnitati Avanduse Vallavolikogu reglement
- ☞ volitati Avanduse Vallavalitsust tegema kõiki maareformi seaduse §-s 22² lg.1 nimetatud erastamise eeltoiminguid

STRESS!

Ikka kipub juhtuma nii, et tööd kuhjuvad, inimesed käivad närvidel ja kogu maailm tundub must. Stressi peletamiseks on lihtsaid võtteid. Proovida tasub – lõbusamaks läheb olemine igal juhul, kuigi mured jäävad.

PEA VASTU VIIS MINUTIT Ebameeldivate tööde alustamisel või raskete harjutuste sooritamisel leia endas tahtejõudu vastu pidada viis minutit. See sisseelamise aeg on raskeim, vahel põrgulikult vastumeelne. Ent üheksal juhul kümnest märkad, et viie vapralt vastu pandud minuti järel saad ka edaspidisega hakkama, oled iseenda üle võidu saavutanud.

RAPUTA PINGE MAHA Seisa minut aega püsti ja tee, nagu raputaksid endast välja midagi ebameeldivat. Käsi raputades hinga järskude jõnksatustega välja kopsusoppide jääköhk. See harjutus sobib hästi pärast kohtumist ebameeldivate inimestega.

VÄRISE KAKS MINUTIT Just nagu oleksid külma küüsis. Võtte toimib tõhusalt pärast äsja läbielatud hirmu. Lõdisedes elad justkui nimme mahasurutud hirmureaktsiooni talitsetud kujul veel korra läbi, suudad end muiates kõrvalt vaadata ja lõõgastuda.

HÜÜA JA ÜMISE Võid nii pahameele kui meelega puhul eri viisil hüüda, kiljuda, möirata, ümiseda. Vala oma tunne mistahes häälitussse, see on üks kindlamaid teid nii pinge reguleerimiseks kui ka energiavarude värskendamiseks.

PLAKSUTA KÄSI Tunnustav käteplaksutus on heakskiit iseendale: oled millegi hinnatavaga – näiteks poole tunni pingsa tööga - toime tulnud. See annab tuntava energialisa. Kui ruumis viibib teisi isikuid, kellele sinu käteplaksude mõtet oleks tülikas seletada, võid seda teha ka vaikselt moel mõlema käe sõrmi teineteise vastu trummeldades.

